

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/41/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817010304
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8817010304.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. októbra 2017, v trestnej veci obž. W. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 23. augusta 2017 sp. zn. 1T/28/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného W. B..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 23. augusta 2017 sp. zn. 1T/28/2017 bol obžalovaný W. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 27.02.2017 v čase okolo 23:30 hod. v byte na ulici A. č. XXXX/XX vo M. nad C., okres Vranov nad Topľou, pod vplyvom alkoholických nápojov vulgárne nadával a vyhrážal sa zabitím svojej matke J. B., nar. XX.XX.XXXX slovami „už Ťa zabijem, už Ťa mám dosť“, pričom jej držal kuchynský nôž pri krku, čím obvinený svojím konaním u poškodenej J. B. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Za to mu bol uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona bolo obžalovanému uložené ochranné liečenie psychiatrické (protialkoholické liečenie) ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu, ktoré odôvodnil tým, že ku skutku sa priznal, poškodenej - matke sa na hlavnom pojednávaní ospravedlnil a je mu ľúto, čo sa stalo. Je pripravený sa podrobiť protialkoholickému liečeniu ambulantnou formou. Preto považuje uložený trest za prísny a navrhuje odvolaciemu súdu po preskúmaní vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré

neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. augusta 2017, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, t.j. že je vinný zo spáchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, a po návrhu prokurátora a poškodenej prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd uvádza, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným len čo do výroku o treste, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tento napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom kvalifikované ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, pretože obžalovaný sa vyhrážal smrťou svojej matke (chránenej osobe) a to aj za použitia noža, čím naplnil po objektívnej aj subjektívnej stránke obligatórne náležitosti uvedeného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil existenciu poľahčujúcej okolností podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimne oľutovanie) a priťažujúcej okolností uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zákona (obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený) a pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona.

Obžalovaný má podľa zistenia krajského súdu v odpise z registra trestov 6 záznamov, pričom odvolací súd z dôvodu neopakovania odsúdení podrobne rozvedených prvostupňovým súdom v jeho odôvodnení na ne v celom rozsahu odkazuje. Zistil ale skutočnosť, že obžalovaný bol medzičasom odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/179/2016 zo dňa 28.12.2016. Krajský súd preto z uvedeného trestného rozkazu oboznámil podstatné skutočnosti, ktoré by mohli mať prípadný vplyv na ukladanie súhrnného trestu. Ako vyplýva z uvedeného trestného rozkazu obžalovaný sa tam súdeného konania dopustil dňa 19.8.2016, teda skôr ako bol v tejto trestnej veci vynesený rozsudok.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 353 ods. 8 Tr. poriadku, trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje ale na to, že v teraz súdenej veci sa obžalovaný dopustil skutku dňa 27.02.2017, pričom v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 13T/179/2016 bol dňa 28.12.2016 vydaný trestný rozkaz, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 09.01.2017. Vychádzajúc z ust. § 353 ods. 8 Tr. poriadku a § 42 ods. 1 Tr. zákona odvolací súd preto uzatvára, že neboli splnené podmienky na ukladanie súhrnného trestu a správne bol súdom prvého stupňa ukladaný samostatný trest.

Po ustálení vyššie uvedeného negatívneho záveru o neukladaní súhrnného trestu krajský súd v celom rozsahu odkazuje na podrobné odôvodnenie druhu a výšky trestu odňatia slobody, zaradenia obžalovaného na jeho výkon ako aj výrok o uložení ochranného opatrenia prvostupňovým súdom, pričom je možné konštatovať, že okresný súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany

spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného.

Prvostupňový súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal jednak z hodnotenia osoby obžalovaného a jednak závažnosti činu. Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím okresného súdu ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu, pričom s prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorá bola opakovane v minulosti súdne trestaná (6 záznamov) a to aj za rovnakú trestnú činnosť, pričom obžalovaný sa trestnej činnosti nadôvažok dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a po zvážení všetkých okolností spáchania činu, aj odvolací súd má za to, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, t. j. pri dolnej hranici trestnej sadzby zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov, ako z pohľadu individuálnej, tak aj z pohľadu generálnej prevencie.

Zákonu zodpovedajúce je aj rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu uloženého trestu. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je teda rozhodnutie okresného súdu o tom, že výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaný vykoná v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zákonné. Odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre výkon takejto trestu, vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred páchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného s týmito sa krajský súd nestotožnil. Obžalovaný bol v minulosti viackrát odsúdený sa trestné činy obdobného charakteru a ani to mu nezabránilo spáchať rovnakú trestnú činnosť. Aj početnosť týchto odsúdení odzrkadľuje postoj obžalovaného k páchaniu takejto protiprávnej činnosti a ku vedeniu riadneho spôsobu života. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný si z toho nechal ponaučenie a je preto na neho potrebné pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere určenej okresným súdom. Ukladanie trestu na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, t.j. na 6 mesiacov, by nezodpovedalo princípu individuálnej prevencie a priečilo by sa aj zásadám pre ukladanie trestov.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.